

POROČILO O IZMENJAVI V OULU (FINSKA)- julij, 2009

Mesec v Oulu mi bo ostal v lepem spominu in bi ga z veseljem tudi ponovila. Druženje s ostalimi tujimi študenti, druženje z domačini, savna, kopanje v vodah vseh temperatur pod 20 stopinj C, sama Finska. Jaz sem uživala, je pa dejstvo na teh izmenjavah, da moraš biti prilagodljiv in poskrbeti sam, da se imaš lepo, nihče drug ne bo naredil tega namesto tebe.

Glede same prakse... Finci so res redoljubni in vse teče po pravilih, tako da z organizacijo res ni bilo nobenih problemov. Welcome letter sem prejela takoj po Card of Confirmation, torej že dva meseca in pol pred samo izmenjavo. V njem so bili najpomembnejši podatki o tem, kako priti do Oula, koliko stanejo vlaki/letala iz drugih mest, linki do finske železnice in letalskih prevoznikov... Potem pa seveda tudi informacije o samem poteku izmenjave, o vremenu v Oulu in podobno. Tudi kontaktni naslov, če bi potrebovali dodatne informacije. Kontaktna oseba mi je pisala kakšen teden pred mojim prihodom. Pričakala me je na letališču in me peljala do mojega stanovanja. Pridružil se nama je tudi vodja izmenjav v Oulu, s katerim sva uredila vse papirnate zadeve. Potem smo šli skupaj do centra mesta, kjer sta me predstavila drugim tujim študentom. Naslednje jutro sta me tudi peljala v bolnišnico in me predstavila na oddelku. Glede oddelka sem sicer doživela majhno presenečenje, saj sem pristala na Oddelku za infekcijske bolezni. Pri prijavi sem izbrala general internal medicine in infekcije pri njih spadajo pod interno. Tako da priporočam, da izberete točen oddelek, kamor želite priti, ne na splošno interne, ker nimajo takšnega oddelka in vas bodo razvrstili naključno. Moj mentor je bil prijazen, tudi prevajal mi je, čeprav je včasih potreboval nekaj moje spodbude za to. Zraven njega sem hodila na vizito in na konzultacije (torej poslušala pogovor med zdravnikom in pacienti v finščini), na mojo pobudo za njim pregledala pacienta, kaj drugega pa nisem počela. Glede resne medicinske prakse sem bila nekoliko razočarana, ker mentor ni prav dobro vedel, kaj si začeti z mano. Ko je kakšen pacient šel na kakšno preiskavo, sem prosila, če smem z njim, kar pa tudi ni bilo pretirano zanimivo, ker se tudi tam ni nihče ukvarjal z mano, tako da sem iz bolnice odhajala vedno bolj zgodaj in vedno pozneje tudi prihajala tja. Po parih dneh je moja praksa že izgledala tako, da sem pol 9 prišla v bolnišnico, ob 11 ali pa pol 12 sem že šla na kosilo, po kosilu pa domov. Nihče ni zahteval, da bi prihajala prej in ostajala dlje, tako da sem to s pridom izkoriščala. Zadnji teden sem šla v bolnišnico le en dan, da so mi podpisali certifikat. Na Finskem sem torej imela bolj počitnice kot izobraževanje. Oulu je res lepo mesto, veliko imajo narave, hkrati pa imajo nekaj lokalov in klubov, kamor lahko greš ven. Čeprav pa ni ravno žurersko mesto, podobno Mariboru med poletjem. Imajo pa lepo plažo ob Baltiku in plažo ob reki. Voda je okoli 20 stopinj. Domačini so nam posodili nekaj koles, narava je res izjemna, zato je bilo kolesarjenje po okolici res prijetno. Drugače sem kolo uporabljala tudi za pot do centra mesta, saj je hoja od stanovanja pa do centra zahtevala minimalno 40 min. Je pa bilo stanovanje zelo blizu bolnišnice, le kakšnih 5 min hoje. Stanovanje sem si delila še z eno punco, ki je bila na izmenjavi. Vsaka je imela svojo sobo. Nastanitev je bila res na nivoju. Drugače nas je bilo v Oulu na IFMSA izmenjavi 6 tujih študentov. Organizatorji so poskrbeli za en topel obrok dnevno. Prejeli smo kupone za kosilo v bolnišnični menzi za delovne dni, za vikende smo dobili nadomestilo v višini 20 evrov. Glede družabnega programa... En vikend je bil organiziran na nacionalni ravni. Vsi IFMSA študenti na Finskem smo bili povabljeni v Kuopio, kjer smo imeli organiziran program. Drugače pa smo si vikende sami organizirali, čeprav so bili organizatorji vedno pripravljene pomagati z informacijami. Z veliko napora so nam priskrbeli tudi študentski popust za vlake, kar je res veliko pocenilo izlete. Tudi med tednom smo se včasih družili z njimi, čeprav bolj naključno. Domačini se namreč niso nameravali veliko družiti z nami, vendar smo jih po par uvodnih pijačah bili očitno všeč, pa smo se kasneje klicali in

dogovarjali za druženja, čeprav popolnoma na kolegialni ravni, ne toliko na ravni organizator-tuji študentje. Pogosto smo jim mi sporočili, kje bomo in je kdo od njih prišel ali pa ne. Bilo pa je tudi obratno... 2x sem bila povabljena v savno na dom, nekajkrat smo šli v stanovanje kakega domačina in počeli kaj skupaj, povabljena sem bila na piknik k družini moje kontaktne osebe, en vikend sem preživela v počitniški koči med prijatelji enega organizatorja... Zadnji vikend sem se celo dogovorila z eno od organizatorok, da sva šli skupaj na hiking, je priskrbela tudi avto za prevoz do tja, čeprav pa je bil ta izlet popolnoma moja ideja in sem pač imela srečo, da je tudi ona želela iti na tak izlet to poletje.

Moja izkušnja izmenjave je res pozitivna. Mogoče ni bila toliko dobra za pridobitev praktičnih znanj v medicini, je pa bila odlična priložnost za seznanitev z finskim zdravstvenim sistemom, ki je zares dober. Gre za boljšo organizacijo dela, boljše odnose v relaciji zdravnik- medicinske sestre ter zdravnik- bolniki. Uporabljajo najnovejše postopke in tehnologijo. Nenazadnje pa mi je izmenjava prinesla veliko izkušenj na nemedicinskem področju, hkrati pa je bila tudi zanimiv način preživetja počitnic.

Maja Klemen